

Ὅσια Εἰνή

τῷ αὐτῷ Μηνί (24 Ἰανουαρίου) Μνήμη τῆς
ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εἰνῆς, καὶ τῶν αὐτῆς δύω θεραπαι-
νίδων.

Συναξαριστῆς
ἐκδοσὶς Βενε-
τίας 1819 ὑπὸ
Νικοδήμου Ἀγι-
ορείτου.
Τομ. Β. σελ.
62-63.

Εἰς τὴν Εἰνήν

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ Βίου Εἰνή,
οὗ ᾧσα καὶ πρὶν ὡς ἀληθῶς ἦν Εἰνή.

Εἰνή.

Εἰς τὰς δύω θεραπαινίδας.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς ξένης αἱ δουλίδες
οὗ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξέναι.
οὐρανοῦ εἰς γενίην Εἰνή εἰκάδι ἡμέτε τετάρτη.

Δουλίδες
Βι.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ ἀοίδιμος Εἰνή ἦτον ὁπὸ τὴν μεγαλοδοξὸν πόλιν τῆς
Ρώμης, καταγομένη ἀπὸ γένος πτωχὸν καὶ ἐπαινετόν. ὅταν δέ οἱ γονεῖς
τῆς Ἀγίας ἠθέλησαν νά ὑπανδρεύσουν αὐτήν, καὶ ἦδη βλα τὰ τοῦ γάμου ἐ-
τοιμάσθησαν, τότε ἡ Ἀγία πέρνουσα δύω δουλεύτρας εὐῆμεν ἀπὸ τὴν νυμ-
φικὴν κάμαρα, καὶ ἐμβαίνουσα εἰς κατὶνι, ἀνεχώρησε, καὶ ἀλλάξασα διαφό-
ρους τόπους, ἐπῆγεν εἰς τὴν πόλιν Μύλασσαν, ἡ ὁποία εἶναι κάστρον σκλη-
ρόν, μετὰ κοινῶς ὀνομαζόμενον, καὶ εὐρισκόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Κα-
ρίᾳ, μεθ' ἑθρόνον ἐπισκόπου τετιμημένη ὑπὸ τὸν Σταυρουπόλεως. Μᾶλλον δέ
εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατεστάθη ἡ ὁσία παρὰ τοῦ θεσπείου Παύλου τοῦ
Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν Νῆσον Κῶ, (1) φανείς θεόθεν
εἰς αὐτήν, τὴν ὡδήγησε εἰς τὰ κρεῖττω καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν.

Ἐκεῖ λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν Μύλασσαν, κατασκευάσασα ἡ μακαρία ἓνα μικρὸν
Ναόν, εἰς ὄνομα τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος, πολλὴν ᾠκισιν
ἐμεταχειρίζετο, ὁμοῦ μετὰ τὰς δύω δουλεύτρας τῆς, καὶ μετὰ ἄλλας τινὰς δού-
γας Παρθένους, ὁποῦ ἐσυνάχθησαν ἐκεῖ. ὅθεν διὰ μέσου τῆς ἀποχῆς ὁλων

Σημ. 1) Ἐν δὲ τῇ τετυπωμένῃ Συναξαριστῇ καὶ τοῖς ἡμετέροις γράφεται,
ὅτι ἐφάνη ὁ Μοναχὸς Παῦλος τῇ οὐσίᾳ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

τῶν ἡδονῶν τῶν αἰσθησεων, ἀνεβίβασε τὸν ἑαυτὸν τῆς ἡ-
τρισολβία, εἰς μίαν οὐράνιον πολιτείαν. Καλῶς οὖν δια-
περάσασα τὴν ζωὴν τῆς, ὥστερα ἀφ' οὗ ἐκοιμήθη ὁσῶς καὶ μακαρίως, ἔλαβεν
ἀπὸ τὸν Θεὸν τοιαύτην Μαρτυρίαν. Διότι κατὰ τὸ μεσημέριον τῆς ἡμέρας,
τοῦ ἡλίου καθαρῶς λάμποντος, ἐφάνη σταυρὸς εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ μέσου
ἀστέρων σχηματιζόμενος. Τὸν φαινόμενον δὲ ἐκεῖνον ἀστεροειδῆ σταυρὸν,
ἐκλείσεν εἰς τὸ μέσον ἓνας χορὸς ἑπτὰ ἀστέρων, ὅπου ἦτον τριγύρω. Ἐβλέ-
πετο δὲ ὁ σταυρὸς καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀστέρων, ὅτι συνώδευσαν τὸν νεκροκράβ-
βατόν τῆς ὁσίας. Ὅταν γάρ ἐκεῖνος ἐφάρατο, τότε συνεφέροντο καὶ αὐτὰ,
καὶ ὅταν ἐκεῖνος ἔστεκε, τότε ἑστέκοντο καὶ αὐτὰ. Ὅτε ὁποῦ ἐφαίνετο, ὅτι
αὐτὰ ἦτον ἓνας Στέφανος τῆς μακαρίας Ξένης, ὅστις ἐδόθη εἰς αὐτὴν παρὰ
τοῦ Θεοῦ, ἀντὶ διὰ τὴν πολυχρόνιον νηστείαν, χαμευνίαν καὶ ἀγρυπνίαν καὶ
παρθενίαν τῆς. Καὶ τοῦτο εἶναι φανερόν. Διὰ τί ὅταν τὸ Ἅγιον Δεῖψανον τῆς
ὁσίας ἐκρύφθη εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν ἐφαίνετο, τότε καὶ ὁ σταυρὸς ἐκεῖνος
καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀστέρων, ἐγίνεν ἀφανὴς καὶ ἀόρατος. Ἐφανερώθησαν δὲ τὰ κα-
τὰ τὴν ὁσίαν πράγματα ὑπὸ μίαν δουλεύτραν τῆς, ἡ ὁποία, ὅταν ἔτελεύτα ἡ
ὁσία, ἐδιηγῆθη ποία ἦτον καὶ ποίαν πατρίδα εἶχε, καὶ ἐκ ποίου ἐπισήμου γέ-
νους ἐκατάγετο. Καὶ πῶς πρότερον μὲν ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν γονέων τῆς Εὐσε-
βία, ὥστερον δὲ αὐτὴ ἀνέμασε τὸν ἑαυτὸν τῆς Ξένης, θέλουσα νὰ κρυφθῇ ἀπὸ
τούς ἀνθρώπους διὰ ταπεινώσιν. (τὸν κατὰ πλάτος Βίον αὐτῆς ὅρα εἰς τὸ
ἐκλόγιον) 2)

Σημ. 2 Ὁ ἑλληνικὸς Βίος αὐτῆς εὐρίσκεται ἐν τῇ Λαύρᾳ, ἐν τῇ τῶν ἱβήρων
καὶ ἐν ἄλλαις, οὗ ἡ ἀρχὴ ὁ καινὸς καὶ ξένος θαυμαστῆς Ξένης
Βίος.

Ὅσα Εἴνη

Τῷ αὐτῷ Μηνί (24 Ἰανουαρίου) Μνήμη τῆς
Ὅσας Μητρός ἡμῶν Εἴνης, καὶ τῶν αὐτῆς δύο θεραπει-
νίδων.

Συναξαριστῆς
ἐκδόσις Βενε-
τίας 1819 ὑπὸ
Νικοδήμου Ἀγι-
ορείτου.
Τομ. Β. σελ.
62-63.

Εἰς τὴν Εἴνην

Ἀπογενοῦται τοῦδε τοῦ Βίου Εἴνη,
οὗ ζῶσα καὶ πρὶν ὡς ἀληθῶς ἦν Εἴνη.

Εἴνη.

Εἰς τὰς δύο θεραπεινίδας.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς ζῆνης αἱ δουλίδες
οὗ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ζῆναι.
οὐρανοῦ εἰς βενίην Εἴνη εἰκάδι ἔσθ' τετάρτη.

Δουλίδες
ΒΙ.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ ἀοιδίμος Εἴνη ἦτον ὑπὸ τὴν μεγαλόδοξον πόλιν τῆς
Ρώμης, καταγομένη ἀπὸ γένος τῆριον καὶ ἐπαινετόν. ὅταν δὲ αἱ γονεῖς
τῆς Ἀγίας ἠθέλησαν νὰ ὑπανόρευσουν αὐτήν, καὶ ἤκη ὅλα τὰ τοῦ γάμου ἐ-
τοιμάσθησαν, τότε ἡ Ἀγία πέρνουσα δύο δουλεύτρας εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν νυμ-
φικὴν κάμαρα, καὶ ἐμβαίνουσα εἰς καὶκί, ἀνεχώρησε, καὶ ἀλλάξασα διαφό-
ρους τόπους, ἐπῆγεν εἰς τὴν πόλιν Μύλασσαν, ἣ ὁποία εἶναι κάστρον σκλη-
ρὸν Μεσοῖ κοινῶς ὀνομαζόμενον, καὶ εὐρισκόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Κα-
ρίᾳ, μὲ θρόνον ἐπισκόπου τετιμημένη ὑπὸ τὸν Σταυρουπόλεως. Μᾶλλον δὲ
εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατεστάθη ἡ Ὅσα παρὰ τοῦ θεσπεσίου Παύλου τοῦ
Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν Νῆσον Κῶ, (1) φανεῖς θεόθεν
εἰς αὐτήν, τὴν ὡδήγησε εἰς τὰ κρεῖττω καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν.
Ἐκεῖ λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν Μύλασσαν, κατασκευάσασα ἡ μακαρία ἓνα μικρὸν
Ναόν, εἰς ὄνομα τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος, πολλὴν δόκησιν
ἐμεταχειρίζετο, ὁμοῦ μὲ τὰς δύο δουλεύτρας τῆς, καὶ μὲ ἄλλας τινὰς ὁλί-
γας Παρθένους, ὁποῦ ἐσυνάχθησαν ἐκεῖ. ὅθεν διὰ μέσου τῆς ἀποχῆς ὁλων

Σημ. 1) Ἐν δὲ τῷ τετυπωμένῳ Συναξαριστῇ καὶ τοῖς ἀθηναίοις γράφεται,
ὅτι ἐφάνη ὁ Μοναχὸς Παῦλος τῇ Ὅσᾳ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν.

τῶν ἡδονῶν τῶν αἰσθήσεων, ἀνεβίβασε τὸν ἑαυτὸν τῆς ἡ-
γρωσθείας, εἰς μίαν οὐράνιον πολιτείαν. Καλῶς οὖν δια-
περάσασα τὴν ζωὴν τῆς, ὕστερα ἀφ' οὗ ἐκοιμήθη ὁσίως καὶ μακαρίως, ἔλαβεν
ἀπὸ τὸν Θεὸν τοιαύτην Μαρτυρίαν. Αἰδοῦν κατὰ τὸ μεσημέριον τῆς ἡμέρας,
τοῦ ἡλίου καθαρῶς λάμποντος, ἐφάνη σταυρὸς εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ μέσου
ἀστέρων σχηματιζόμενος. Τὸν φαινόμενον δὲ ἐκεῖνον ἀστεροειδῆ σταυρὸν,
ἐκλείσεν εἰς τὸ μέσον ἓνας χορὸς ἐπὶ ἀστέρων, ὅπου ἦτον τριγύρω. Ἐβλέ-
πετο δὲ ὁ σταυρὸς καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀστέρων, ὅτι ἐσυνώδευαν τὸν νεκροκράβ-
βατὸν τῆς ὁσίας. Ὅταν γὰρ ἐκεῖνος ἐφάνητο, τότε συνεφέροντο καὶ αὐτὰ,
καὶ ὅταν ἐκεῖνος ἔσπεκε, τότε ἐσπένοντο καὶ αὐτὰ. Ὡστε ὅπου ἐφαίνετο, ὅτι
παύτα ἦτον ἓνας Στέφανος τῆς μακαρίας Ξένης, ὅστις ἐδόθη εἰς αὐτὴν παρὰ
τοῦ Θεοῦ, ἀντὶ διὰ τὴν πολυχρόνιον νηστείαν, χαμευνίαν καὶ ἀγρυπνίαν καὶ
παρθενίαν τῆς. Καὶ τοῦτο εἶναι φανερόν. Διὰ τί ὅταν τὸ ἅγιον Λεῖψανον τῆς
ὁσίας ἐκρύφθη εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν ἐφαίνετο, τότε καὶ ὁ σταυρὸς ἐκεῖνος
καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀστέρων, ἐγένεν ἀφανὴς καὶ ἀόρατος. Ἐφανερώθησαν δὲ τὰ κα-
τὰ τὴν ὁσίαν πράγματα ἀπὸ μίαν δουλεύτραν τῆς, ἡ ὁποία, ὅταν ἐτελεύτα ἡ
ὁσία, ἐδιηγῆθη ποῦ ἦτον καὶ ποῦ πατρίδα εἶχε, καὶ ἐκ ποῦ ἐπισήμου γέ-
νους ἐκατάγετο. Καὶ πῶς πρότερον μὲν ὀνομάζετο ὑπὸ τῶν γονέων τῆς Εὐσε-
βία, ὕστερον δὲ αὐτὴ ὀνόμασε τὸν ἑαυτὸν τῆς Ξένης, θέλουσα νὰ κρυφθῇ ἀπὸ
τούς ἀνθρώπους διὰ ταπεινῶσιν (τὸν κατὰ πλάτος βίον αὐτῆς ὅρα εἰς τὸ
ἑκλόγιον) 2).

Σημ. 2 Ὁ ἑλληνικὸς βίος αὐτῆς εὐρίσκεται ἐν τῇ Λαύρα, ἐν τῇ τῶν ἱβήρων
καὶ ἐν ἄλλαις, οὗ ἡ ἀρχὴ ὁ καινὸς καὶ ξένος θαυμαστῆς Ξένης
βίος.